

Dragă Alin Nicuță,

Mă numesc Szabó Fruzsina și tocmai am terminat „Hoțul de cărți” de Markus Zusak și n-am putut să mă abțin să scriu despre asta. Cartea asta pur și simplu n-a lipit de mine, nu mă lăsa să uit povestea, parcă mă urmărește și acum, chiar dacă am închin-o deja.

Liesel, fetița din Germania nazistă, aproape de München, trăiește fix în mijlocul haosului războiului. Nu ai cum să nu te atașezi de ea. Pierde un frate, mama o lăsa în grijă familiei Huberman, de aici începe totul. Hans, liniștit și grijuliu, devine omul care-i aduce liniște și care te face să-ți dovedești că citești și tu. Rosa, mereu aprigă, dar cu o inimă uriașă, nu prea ție să re arate, dar nimic cât ține la Liesel.

Hans și arată lumea cărților lor, și totul se schimbă. Cărțile devin refugiul ei, singurul loc unde ncapă de realitatea grea. Le „fură” nu pentru că e rebelă, ci pentru că are nevoie de libertate și puțin curaj.

Povestea nu e doar despre supraviețuire,
e despre cât de mult pot cuvintele să năchimbă o
viață. Zvonak reușește să aștepte că literatura
e vitală, e oxigenul și speranța, o pauză de la
ce-i greu. Scena în care Liesel citește în adăpost
mi-a rămas în minte: îi calmează pe cei din jur
și le dă curaj, deși afară pică bombe.

Momentul bombardamentului de pe
Himmelstrasse m-a făcut să simt că și cum
eram acolo, e dureros, pierzi oameni dragi, războiul
te lovește direct. Dar Liesel nu se oprește, merge
mai departe, încercată de amintiri și un curaj pe
care n-au fi crezut că îl are la început.

Personajele sunt vii, parcă respiră lângă
tine. Liesel, atât de plină de curaj și neînfrângere,
Hann, bădănaș și vâbătos, Rosa care iubeste fără
năpustă, Rudy aduce lumină și zâmbete, iar Max,
evreul ascuns, îi devine aproape un frate. Naratorul,
Moartea, mi se pare genial ales, chiar dacă din
povestii ceva special.

Cuvintele sunt viață. Fraza asta mi-a rămas
pe neașteptate și cred că e adevărat. Pot năchimba,
pot vindeca, pot inspira, pot să te vicleșc când
nimic să nu mai ai nimic.

Cartea mi-a amintit cât contează
prietenia, empatia și umanitatea. Lecăturile
dintre Liesel, Hanni, Rudy, Max te fac să realizezi
ce însemnă să ai pe cineva aproape când totul
se prăbușește.

"Anta e tot", cum ar zice Moartea: "Flotul
de cărți" m-a dat peste cap. Nu e doar o poveste
cu război, e despre puterea cuvintelor și curajul
de a merge mai departe.

Cu drag, Fruzsi

Numele și Prenumele: Szabo Fruzina

Clasa : a VII-a

Școala: Liceul Teoretic "Sfântul Nicolae"

Județul: Harghita

Orașul: Gheorgheni

Profesor îndrumător: Doamna profesoară Filip Simona